

Миронюк А. Проблеми та перспективи розвитку ринку фінансових послуг // Актуальні проблеми та перспективи розвитку економіки України (9 листопада 2016 р.) / відп. ред. Л.Г. Ліпич. – Луцьк : Вежа – Друк, 2016. - с.220 – 222.

Миронюк Анастасія Юріївна

*студентка факультету економіки та управління
Східноєвропейського національного університету
імені Лесі Українки*

Науковий керівник: Борисюк О.В.

*к.е.н., доцент Східноєвропейського національного
університету імені Лесі Українки*

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ

Становлення й розвиток ринку фінансових послуг є однією з передумов ефективного функціонування всіх сфер і ланок економіки країни. Сьогодні на ньому склалася низка тенденцій і напрямів розвитку, що суттєво впливають на якість і специфіку послуг фінансових установ. До них, зокрема, можна віднести домінування банківського сектора над усіма іншими на фінансовому ринку. Крім того, спостерігається тенденція до універсалізації фінансових установ, що збільшує конкуренцію й вимагає шукати нові напрями розвитку власного бізнесу.

Особливо актуальною стає взаємодія фінансових установ, зокрема банків та страхових компаній, як найактивніших учасників фінансового ринку, здатних реально впливати на нього [4, с. 10].

У 2014 році перед фінансовою системою постали нові виклики. Внутрішні та зовнішні шоки, а також ескалація конфлікту на сході країни негативно вплинули на розвиток економіки, знизили довіру та розбалансували фінансові ринки на початку 2015 року. Економічна активність скоротилася. Як наслідок знецінення національної грошової одиниці та зростання адміністративних цін, інфляція споживчих цін у 2016 році прискорилося. Як наслідок, для економіки країни характерні високий рівень доларизації, готівкових розрахунків та процентних ставок [1, с. 82].

Проблема українського ринку фінансових послуг також полягає у відсутності в нього фінансових ресурсів для забезпечення інвестиційного попиту з боку реального сектору економіки. Відповідно, вирішення цієї проблеми передбачає створення умов, які б дозволили додатково залучити внутрішні фінансові ресурси, зокрема, заощадження населення та "тіньовий

капітал", до інвестиційної діяльності, а також створити привабливі умови для іноземних інвесторів.

Виходячи із ситуації, що склалася, можна зробити наступні пропозиції щодо покращення ситуації з залученням фінансових ресурсів [3, с. 63]:

– запровадити пільгові ставки по кредитах для підприємств, розвиток яких є пріоритетним для економіки України, якщо вони їх використовують для оновлення основного капіталу та вдосконалення процесу виробництва, що дозволить зробити підприємства більш конкурентоспроможними не тільки на внутрішньому, але й на світовому ринку;

– спростити доступ українських підприємств на ринок іноземних капіталів, що, в свою чергу, потребує розв'язання низки питань, що впливають на рейтинг конкурентоспроможності економіки України;

– забезпечити гарантії приватним інвесторам щодо повернення коштів, вкладених у цінні папери підприємств за умови їх неплатоспроможності та порушення процедури банкрутства ;

– створити процедуру захисту інтересів міноритарних акціонерів при прийнятті рішення щодо виплати дивідендів;

– забезпечити інвесторам доступ до достовірної інформації щодо діяльності підприємств шляхом складання та подання прозорої звітності, складеної відповідно до міжнародних стандартів;

– забезпечити стабільність існуючого в Україні законодавства, яке впливає на діяльність господарюючих суб'єктів, в першу чергу податкового;

– запроваджувати заходи, які дозволять зменшити рівень корупції в Україні та кількість бюрократичних процедур, які необхідно пройти для здійснення інвестицій, в тому числі іноземних.

Державна фінансова політика повинна бути спрямована на вдосконалення ринкового ціноутворення і на найбільш важливі для української економіки базові товари, забезпечення ефективності ринкової інфраструктури. У тому числі слід серйозну увагу приділити сегменту похідних фінансових інструментів фінансового ринку, підвищенню ефективності облікової системи. Ефективне регулювання ринку деривативів потребує формування відповідних сучасних нормативно-правових засад, принципів, стандартів і технологій регулювання учасників.

Список використаної літератури

1. Герасименко Р. А., Блажан І. Р. Особливості формування ресурсів акціонерних товариств//Фінанси України. – 2010. – № 6.– С.82 –89.

2. Карлін М. І. Управління державними фінансами: [навч. посібн.] / М. І. Карлін, О. В. Борисюк. – Луцьк : ПП Іванюк , 2013. – 273 с.

3. Лютий І., Дрозд Н. Вплив держави на ринок фінансового капіталу України // Фінанси України. – 2010. – №8. – С. 63 – 72.

4. Чухно А. Сучасна фінансово-економічна криза: природа, шляхи і методи її подолання // Економіка України. – 2011. – №2. – С. 4 – 13.